

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 10C/342/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513210988
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Zimányi
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2513210988.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom Mgr. Vladimírom Zimányim v právnom spore žalobkyne: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., IČO 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy t a k t o

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaná n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 21.09.2012 (došlou Okresnému súdu Skalica dňa 27.09.2012) domáhala, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 125,- eur titulom náhrady majetkovej škody a sumu 822,42 eura titulom nemajetkovej ujmy a nahradiť žalobkyni trovy konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že v exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia žiadosti na súd. Súd rozhodol o tejto žiadosti s omeškaním viac ako 446 dní, dňa 17.02.2011, a to zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia. Tvrdila, že vyvinula enormné úsilie, aby docielila vecný posun v exekučnom konaní a primäla porušiteľa k vydaniu rozhodnutia, pričom v žalobe uviedla, že podala žiadosti o informáciu o stave konania a zároveň aj sťažnosti na prieťahy v konaní (celkom spolu 7, v dňoch 02.07.2009, 23.09.2009, 13.11.2009, 25.02.2010, 30.08. 2010, 23.11.2010 a 25.05.2011). Exekučný súd postupoval nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi. Uviedla, že v tejto súvislosti jej vznikla majetková škoda, predstavujúca vynaložené náklady v celkovej sume 125,- eur (70,- eur titulom nákladov na správu pohľadávky, 40,- eur titulom nákladov na udržiavanie a správu informačného systému, 15,- eur titulom výdavkov na administratívne spracovanie textov urgencií, poštovné a telekomunikačné výdaje). K nároku na náhradu nemajetkovej ujmy poukázala na čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len "Ústava") a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len "Dohovor"). Vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu (t. j. rozhodnutiu v zákonnej lehote) by mohla žalobkyňa včas uskutočniť rad krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jej pohľadávky a príslušenstva. Neskorým vydaním rozhodnutia došlo k vyvolaniu nasledovných rizík: a/ riziko zániku povinného, b/ zmarenie účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, c/ insolvenca povinného. Dodala, že každý má právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. V podanej žalobe vzniesla námietku zaujatosti všetkých sudcov Okresného súdu Skalica.

Podaním zo dňa 19.06.2013 (došlým Okresnému súdu Skalica dňa 24.06.2013) sa k po-danej žalobe vyjadrila žalovaná. Poukázala -okrem iného- na nejasný titul nároku na náhradu škody, nakoľko nie

je zrejmé, či sa namieta nesprávny úradný postup v podobe prieťahov v konaní alebo sa nároku domáha z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia ako nezákonného rozhodnutia. Poukázala na to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, lebo túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len "ÚS"). Považovala návrh (žalobu) za predčasne podaný, keďže v zmysle ust. § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. [o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len "ZoZŠŠ")] od doručenia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody neuplynulo 6 mesiacov. Žalovaná poukázala tiež na rozhodnutie ÚS, sp. zn. I. ÚS 16/02, v ktorom ÚS konštatoval, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní. Podľa názoru žalovanej žalobkyňa nepreukázala podanie sťažnosti na prieťahy v konaní a ani rozhodnutie, v ktorom by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ktorých existenciu môže konštatovať len ÚS, preto nie je preukázaný ani nesprávny úradný postup. Namietala aj vyčíslenie materiálnej škody s odôvodnením, že požadovať paušálnu sumu je nesprávne a účelové; v konaní je potrebné preukázať skutočnú škodu listinnými dôkazmi. K nemajetkovej ujme uviedla, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické, ale podlieha podrobnému skúmaniu, keďže prieťahy v konaní môže posudzovať len ÚS. Ďalej vzniesla námietku premlčania. Navrhla žalobu zamietnuť a priznať jej náhradu trov konania.

3. Na zhora uvedené vyjadrenie žalovanej zareagovala žalobkyňa podaním došlým súdu e-mailom dňa 19.03.2014 (a ktoré doručila žalobkyňa aj na pojednávaní konanom dňa 20.03.2014, spolu s kópiou znaleckého posudku č. 1/2014, ktorý posudok vypracovala Ekonomická univerzita v Bratislave ako znalecký ústav). Žalovaná okrem iného uviedla, že žalobou uplatnený nárok je nárokom podľa ust. § 9 ods. 1 ZoZŠŠ (nesprávny úradný postup - nečinnosť) a tvrdila (aj s poukazom na Nález ÚS sp. zn. III. ÚS 201/2010-37 zo dňa 21.09.2010), že o žiadosti na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie má exekučný súd rozhodnúť v 15-dňovej lehote, inak spôsobuje zbytočné prieťahy v konaní. Vyjadrila sa aj k ostatným námietkam a tvrdeniam žalovanej.

4. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 10NcC/26/2012-23 zo dňa 19.11.2012 (právoplatným dňom 31.01.2013) rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Skalica sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania a vec prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Piešťany, ktorému vec napadla pod sp. zn. 10C/369/2012 a ktorý uznesením č. k. 10C/369/2012-61 zo dňa 16.09.2013 (právoplatným dňom 18.09.2013) návrhy (žaloby) pôvodne vedené na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 2C/219/2012 až 2C/331/2012 a sp. zn. 2C/333/2012 až 2C/377/2012 vylúčil na samostatné konania.

5. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkaznými prostriedkami (žaloba, vyjadrenie žalobkyne, vyjadrenie žalovanej, podstatný obsah spisu Okresného súdu Skalica sp. zn. 3Er/1521/2009). Návrh na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom Ekonomickej univerzity v Bratislave č. 1/2014 súd nevykonal, nakoľko navrhnutý dôkaz bol pre rozhodnutie súdu za zisteného skutkového a právneho stavu právne irelevantný. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

6. Zo spisu Okresného súdu Skalica sp. zn. súd zistil, že dňa 28.11.2009 bol na exekútorskom úrade súdneho exekútora X. Y. S. (ďalej aj "exekútor") spísaný návrh na vykonanie exekúcie, vo veci oprávnenej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnému: V. W., nar. XX.XX.XXXX. Exekútor dňa 28.12.2009 na Okresnom súde Skalica podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (zo dňa 16.12.2009) v zmysle spísaného návrhu, pre vymoženie istiny 165,63 eura s príslušenstvom. Exekučným titulom v danej veci bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom v Bratislave, sp. zn. SR 13511/09 zo dňa 07.10.2009. Uznesením č. k. 3Er/1521/2009-19 zo dňa 04.01.2011 (právoplatným dňom 26.01.2011) Okresný súd Skalica zamietol žiadosť exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 16.12.2009, s poukazom na ust. § 44 ods. 2 EP, pretože mal za to, že rozhodcovská doložka je neplatná. Voči tomuto uzneseniu nebolo zo strany žalobkyne, resp. oprávnenej podané odvolanie. V súvislosti v tomto postupe súdu mala žalobkyňa vzniknúť škoda, náhrady ktorej sa v tomto konaní domáha. Uznesením č. k. 3Er/1521/2009-23 zo dňa 07.02.2011 (právoplatným dňom 21.02.2011 čo do zastavenia konania a dňom 09.03.2011 čo do trov konania) Okresný súd Skalica exekúciu zastavil a exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal.

7. Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci: a/ nezákonným rozhodnutím, b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d/ nesprávnym úradným postupom. (2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť. [§ 3 ods. 1 a 2 ZoZŠŠ]

8. Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. (2) Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť. (3) Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla. [§ 5 ods. 1 až 3 ZoZŠŠ]

9. Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. (2) Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa. [§ 6 ods. 1 a 2 ZoZŠŠ].

10. Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. (2) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. [§ 9 ods. 1 a 2 ZoZŠŠ]

11. Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. [§ 15 ods. 1 ZoZŠŠ]

12. Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku. [§ 16 ods. 1 a 2 ZoZŠŠ]

13. Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. (2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. (3) Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na: a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b/ závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. [§ 17 ods. 1 až 3 ZoZŠŠ]

14. Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. [čl. 48 ods. 2 veta prvá Ústavy]

15. Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. [čl. 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru]

16. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne

poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. [§ 44 ods. 2 EP v znení účinnom do 31.05. 2010]

17. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. [§ 44 ods. 2 EP v znení účinnom od 01.06.2010]

18. Nakoľko žalovaná namietala, že žaloba bola podaná predčasne, súd sa najprv vysporiadal s touto námietkou. Žalovaná v jej vyjadrení k podanej žalobe potvrdila, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené prvé (žalovanou nekonkretizované) žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Medzi podaním žiadosti o predbežné prejednanie nároku a podaním žaloby (27.9.2012) nebola dodržaná zákonná lehota 6 mesiacov. Táto však uplynula počas tohto konania a preto má súd za to, že táto námietka žalovanej nie je vzhľadom na uvedené dôvodná. Bolo nesporné, že nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov zo strany žalovanej uspokojený nebol.

19. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, alebo nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je osobitnou, objektívnou zodpovednosťou (teda zodpovednosťou bez ohľadu na zavinenie). Všetky zákonné podmienky vzniku tejto zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne. Pri nespĺnení čo i len jednej podmienky zodpovednosť za škodu nevznikne. Pri splnení všetkých podmienok naraz sa zodpovednosti za škodu nemožno zbaviť. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím sú: 1/ nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, 2/ vznik a existencia škody, 3/ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a škodou.

20. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonaná v stanovenej lehote alebo v lehote, ktorá zodpovedá právu na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov (čl. 48 ods. 2 Ústavy).

21. V danom prípade mal súd za preukázané, že exekučný súd poverenie nevydal, naopak žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia zamietol a následne exekučné konanie zastavil.

22. Súd dospel k záveru, že exekučný súd postupoval v súlade so zákonom. Z ustanovenia § 44 ods. 2 EP vyplýva, že zákon upravuje procesnú lehotu 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre prípad, že exekučný súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom (od 01.06.2010 ani táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, teda aj v prípade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. Z ust. § 44 ods. 2 EP nevyplýva, že lehota 15 dní by sa mala vzťahovať na prípad, ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Naopak, zákon takúto lehotu v prípade negatívneho rozhodnutia exekučného súdu neukladá a toto platilo aj pred 01.06.2010 (nález ÚS, č. k. II. ÚS 520/2012-39, z 10.7.2013).

23. Samotné rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia nemožno považovať za nesprávny úradný postup súdu. Výsledkom rozhodovacej činnosti súdu je, že súd žiadosti o vydanie poverenia vyhovie alebo žiadosť zamietne. Zo zákona nevyplýva, že kogentne musí vždy súd žiadosti vyhovieť. Práve táto rozhodovacia činnosť je podstatou súdnictva a nemožno ju vyhodnotiť ako nesprávny úradný postup (k tomu viď napr. uznesenie NS ČR, sp. zn. 25 Cdo 1018/07, z 25.08.2009).

24. Nesprávny úradný postup možno vymedziť tak, že ide o porušenie právnou normou predpísaného postupu štátneho orgánu, alebo účelu postupu štátneho orgánu, či už súvisí alebo nesúvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu a ak tento postup nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí.

25. Súd na základe vyššie uvedeného preto konštatoval, že v danom prípade k nesprávnemu úradnému postupu súdu nedošlo (z pohľadu tvrdeného nedodržania zákonnej lehoty), nakoľko nie je možné nedodržať neexistujúcu lehotu.

26. Otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy, je kompetentný preskúmať len ÚS. Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhradu škody podľa ZoZŠŠ (ale ani v inom konaní), ale len ÚS, a to na podklade ústavnej sťažnosti. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov. Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prieťahov, znamenalo by to absurdný záver, keďže všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Vecne príslušné pre rozhodovanie sporov o náhradu škody sú v prvom stupni zásadne okresné súdy, avšak súdy, ktoré môžu porušiť právo fyzických a právnických osôb na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, môžu byť aj súdy vyššieho stupňa - krajské súdy, Najvyšší súd.

27. Zhora uvedený výklad vyplýva aj z nálezu ÚS, sp. zn. IV. ÚS 471/2012, zo dňa 07.05. 2013, v zmysle ktorého v nadväznosti na vyslovenie porušenia základných práv sťažovateľky garantovaných čl. 48 ods. 2 Ústavy a ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu) sa otvára priestor na to, aby sťažovateľka podala -v súlade s ustanoveniami ZoZŠŠ- žalobu o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, o ktorej sú oprávnené a aj povinné rozhodnúť vecne a miestne príslušné všeobecné súdy (pozn. súdu: jednalo sa najmä o exekúcie z toho istého obdobia ako v danom prípade). ÚS tu povedal, že až po konštatovaní porušenia základných práv garantovaných čl. 48 ods. 2 Ústavy sa otvára možnosť podať predmetnú žalobu (teda v prípade, že chce byť v konaní úspešná).

28. Navyše, ako aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, nie každý prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

29. V súvislosti s namietaným nesprávnym úradným postupom súd len v krátkosti ešte dopĺňa, že nie je preukázaná ani príčinná súvislosť medzi (žalobkyňou tvrdeným, ale nepreukázaným) nesprávnym úradným postupom a paušálne vyčíslenou škodou. O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou, resp. nemajetkovou ujmom ide vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu, teda ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu (ktorý súd v danom prípade nezistil), nevznikla by ani škoda, ani nemajetková ujma.

30. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa v konaní nepreukázala nesprávny úradný postup súdu. Keďže všetky podmienky musia byť splnené kumulatívne, pri aplikácii logického výkladu bolo nadbytočné a nevhodné dokazovať splnenie ďalších podmienok (v krátkosti sa súd vyššie vyjadril aj k príčinnej súvislosti). Na základe uvedeného súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol (výrok I. tohto rozsudku).

31. Ďalšími predpokladmi zodpovednosti za škodu sa už preto nezaoberal (pozn.: predpokladom pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy je preukázanie vzniku zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup, nezákonné rozhodnutie, čo v danom prípade preukázané nebolo, a až po jeho spoľahlivom zistení môže súd na návrh účastníka skúmať splnenie predpokladov aj pre prípadné priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch).

32. Súd zároveň odkazuje na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 220 ods. 2 CSP).

33. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej súd uvádza, že premlčanie sa podľa ustálenej súdnej praxe skúma len u existujúceho nároku. Preto, keď súd dospel k záveru, že nárok žalobkyne nevznikol, vznesenou námietkou premlčania sa už nezaoberal.

34. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

35. V závere súd dáva žalobkyňi do pozornosti, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (k tomu viď nález ÚS, sp. zn. I. ÚS 97/97, z 05.01.2000), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (k tomu viď napr. uznesenie ÚS, sp. zn. II. ÚS 3/97, z 19.03.1997, uznesenie ÚS, II. ÚS 251/03, zo 17.03.2003).

36. Len pre úplnosť súd uvádza, že žalobkyňa vo svojom žalobnom petite žiadala najprv o veci rozhodnúť medzitýmny rozsudkom (v tom čase podľa § 152 ods. 2 OSP). K tomu súd uvádza, že ak by súd uznal, že je tu dôvod pre postup podľa vtedy účinného ust. § 152 ods. 2 OSP, mohol vydať medzitýmny rozsudok aj bez návrhu účastníka konania. Ak súd takémuto návrhu účastníka konania na vydanie medzitýmneho rozsudku nevyhovел, nevydal o tom zvláštne rozhodnutie.

37. Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. [§ 255 ods. 1 CSP]

38. O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. [§ 262 ods. 1 CSP]

39. Nakoľko súd žalobu zamietol, plný (100%-ný) úspech v spore mala žalovaná a v tomto rozsahu by jej patril nárok na náhradu trov konania. Zo spisu je však zrejmé, že žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. (§ 356 CSP a contrario, § 357 písm. m/ CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. [§ 362 ods. 1 veta prvá CSP]

O odvolaní rozhoduje krajský súd. [§ 34 (časť vety po čiarku) CSP]

(tu: Krajský súd v Trnave)

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. [§ 358 CSP]

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. [§ 359 CSP]

Podanie je úkon určený súdu. (2) Podanie vo veci samej je najmä (...), odvolanie, (...). [§ 123 CSP]

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. [§ 125 CSP]

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie: a/ ktorému súdu je určené, b/ kto ho robí, c/ ktorej veci sa týka, d/ čo sa ním sleduje a e/ podpis. (2) Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. [§ 127 CSP]

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). [§ 363 CSP]

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. [§ 364 CSP]

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a/ neboli splnené procesné podmienky, b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. [§ 365 ods. 1 CSP]

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. [§ 365 ods. 2 CSP]

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. [§ 365 ods. 3 CSP]

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak: a/ sa týkajú procesných podmienok, b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. [§ 366 CSP]

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. [§ 367 ods. 1 CSP]

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. (2) Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. (3) Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. (4) Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane. [§ 369 CSP]